

สำเนาฉบับ

○ คำพิพากษา

(ด. ๑๘)

คดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๔๘/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ น. ๓๙๐/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๔ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { พลตำรวจตรี วันไชย เอกพรพิชญ์ ผู้ฟ้องคดี
คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ที่ ๑
นายกรัฐมนตรี ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้อธิบดีศาลปกครองกลางมีคำสั่งให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยเร่งด่วนตามข้อ ๔๙/๒ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓

ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้อง รวมทั้งให้ถ้อยคำต่อศาลสรุปได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๘ และเป็นผู้มีรายชื่อตามหนังสือสำนักงานกำลังพล ที่ ๐๐๐๙.๒๓๑/๓๓๙๒ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ประกาศลำดับอาวุโสข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บังคับการถึงจเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ครั้งที่ ๒ โดยผู้ฟ้องคดีอยู่ในอาวุโสลำดับที่ ๒๔ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นระดับชั้นยศนายพลตำรวจ วาระประจำปี ๒๕๖๕ แต่ในคราวการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ มีวาระการประชุมเรื่องแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ ปรากฏว่าไม่มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

/ผู้บัญชาการ...

ผู้บัญชาการ โดยในเวลาต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่เห็นชอบแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ โดยไม่มีรายชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับการแต่งตั้งในครั้งนั้น ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ วาระการประชุมเรื่องแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ ได้เข้าร่วมการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ในฐานะประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากในวันดังกล่าว พลเอก ประวิตร เป็นผู้รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยอาศัยอำนาจตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ อันเป็นผลมาจากกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หยุดปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย ซึ่งตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ ได้กำหนดไว้ว่า ในระหว่างการรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้รักษาราชการแทนจะสั่งการใดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการอนุมัติเงินงบประมาณอันอยู่ในอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสียก่อน ดังนั้น พลเอก ประวิตร ในฐานะรองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่มีอำนาจสั่งการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลโดยที่ยังไม่ได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือคณะรัฐมนตรีเสียก่อน และโดยที่การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ มีวาระการประชุมเรื่องแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ดังนั้น พลเอก ประวิตร ในฐานะรองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่มีอำนาจในการเรียกประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีอำนาจเข้าประชุมในฐานะประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวมทั้งไม่มีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติหรือรับรองมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวาระการประชุมเรื่องแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ ด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ วาระการประชุมเรื่องแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่ง

/รองผู้บัญชาการ...

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย แม้ว่าในเวลาต่อมา คณะรัฐมนตรีจะได้มอบหมายให้พลเอก ประวิตร รองนายกรัฐมนตรี รักษาการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และมีอำนาจหน้าที่ในการเป็นประธานกรรมการในคณะกรรมการหรือองค์กรใดตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๑๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ โดยคำสั่งดังกล่าวระบุว่ามีผลตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ ก็ตาม ก็เป็นกรณีที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายในเวลาภายหลังจากที่ พลเอก ประวิตร ได้เข้าร่วมการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ แล้ว ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเป็นกรณีที่ไม่สามารถมอบอำนาจย้อนหลังได้นอกจากนี้ ในการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ ยังไม่ปรากฏรายชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทั้ง ๆ ที่ ผู้ฟ้องคดีมีลำดับอาวุโสกว่าข้าราชการตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งในครั้งนี้นหลายคน ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องคดีต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ในระเบียบวาระการประชุม เรื่องแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ ทั้งหมด

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ในระเบียบวาระการประชุมเรื่องแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ เฉพาะกรณีที่ไม่มี การพิจารณารายชื่อผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น

๓. ให้มีการเรียกประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณาและมีมติแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ ใหม่ ให้ถูกต้องตามกฎหมายโดยเร็ว

๔. ให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ในวาระการประชุมเรื่องแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ และให้ศาล มีคำสั่งทุเลาการบังคับตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น

/๕. ให้ศาล...

๕. ให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดีโดยเร่งด่วนตามข้อ ๔๙/๒ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓

๖. เพิกถอนประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าว

๗. เพิกถอนประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ เฉพาะกรณีที่ไม่มีการพิจารณารายชื่อผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น

ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ในวาระการประชุมเรื่องแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการวาระประจำปี ๒๕๖๕ และทุเลาการบังคับตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ซึ่งศาลพิจารณาแล้วมีคำสั่งยกคำขอ

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลสรุปได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจตรี ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๘ เป็นผู้มีรายชื่อตามหนังสือสภพ. ที่ ๐๐๐๙.๒๓๑/๑๐๕๙ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เรื่อง ประกาศลำดับอาวุโสข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บังคับการถึงผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ครั้งที่ ๒ โดยผู้ฟ้องคดีมีลำดับอาวุโสข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บัญชาการ ลำดับที่ ๒๔ ผู้ฟ้องคดีจึงอยู่ในหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ ผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๓๓ มีอายุราชการนับถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ รวมอายุราชการ ๓๒ ปี ๗ เดือน ๙ วัน ผู้ฟ้องคดีมีผลงานดีเด่นในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๘ ที่ ๓๔๗/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ และคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๘ ที่ ๓๔๘/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ดังนี้ ๑. งานด้านสืบสวน (๑) ผลงานการจับกุมและดำเนินคดีอุกฉกรรจ์ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค ๘ มีสถิติคดีอุกฉกรรจ์ที่ยังค้างตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ จำนวน ๓๖ คดี สามารถดำเนินการจับกุมและงดการสอบสวนแล้วเสร็จจำนวน ๓๕ คดี และมีสถิติคดีอุกฉกรรจ์ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึงปัจจุบัน จำนวน ๑๑๖ คดี สามารถจับกุมผู้ต้องหาแล้วจำนวน ๑๑๒ คดี (๒) คดีสำคัญที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค ๘ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงปัจจุบัน สามารถจับกุมและขยายผลเครือข่ายนำมาสู่การจับกุมและดำเนินคดีแล้ว จำนวน ๗ คดี ๒. งานศูนย์ป้องกัน

/และปราบปราม...

และปราบปรามการฟอกเงินตำรวจภูธรภาค ๘ ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้เป็นผู้อำนวยการศูนย์ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตำรวจภูธรภาค ๘ มีผลการดำเนินงานดีเด่น รวม ๓ รายการ

๓. งานศูนย์ปราบปรามผู้มีอิทธิพล มือปืนรับจ้าง และผู้ร้ายรายสำคัญของตำรวจภูธรภาค ๘ ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้เป็นรองผู้อำนวยการศูนย์ มีผลการดำเนินการจำนวน ๔ รายการ และมีสถิติ การบันทึกข้อมูลเข้าสู่ระบบ CMIS ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๑๔๘,๔๑๘ รายงานข่าวสาร ซึ่งผลการปฏิบัติงานของตำรวจภูธรภาค ๘ อยู่ในอันดับที่ ๑ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๔. งานศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี และครอบครัว ป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์และภาคประมง ของตำรวจภูธรภาค ๘ ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้เป็นรองผู้อำนวยการศูนย์ สามารถสืบสวน ขยายผลการจับกุมเครือข่ายค้ามนุษย์จำนวน ๓ คดี ซึ่งเป็นขบวนการนำคนต่างด้าวจาก ประเทศเมียนมาร์เข้ามาในประเทศไทยผ่านช่องทางพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก โดยคดีดังกล่าว เป็นคดีที่รัฐบาลและสำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดให้เป็นคดีนโยบายสำคัญ มีความซับซ้อน และเกี่ยวข้องกับความมั่นคงในประเทศและระหว่างประเทศ รวมทั้งมีทรัพย์สินและเงินหมุนเวียน จำนวนมาก นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังมีผลงานด้านการบริหารที่เป็นที่ประจักษ์และนำไปใช้ได้จริง เป็นต้นแบบให้หน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานอื่นนำไปปรับใช้ ดังนี้

ด้านงานบริหาร ได้แก่ การจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิบัติงานตำรวจเพื่อลดอาชญากรรมพื้นที่ ตำรวจภูธรภาค ๘ (KPI) โครงการปลอดภัย ทุกวัน ทุกวัย สวมหมวกนิรภัย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ทั้งผู้ขับขี่และผู้โดยสารรถจักรยานยนต์ของตำรวจภูธรจังหวัดนครศรีธรรมราชเมื่อปี ๒๕๕๘ โครงการทดสอบสมรรถภาพผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (โดยยิงเก็บหัวกระสุนและ ปลอกกระสุนปืน) ของตำรวจภูธรจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังมี ผลการปฏิบัติราชการดีเด่น ดังนี้ ๑. พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้รับรางวัลสถานีดำรวจดีเด่น อันดับ ๒ ตามโครงการพัฒนาสถานีดำรวจเพื่อประชาชน ระดับผู้กำกับฯ กลุ่มที่ ๑ จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สภ.เมืองชลบุรี) ๒. พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้รับรางวัลสถานีดำรวจดีเด่น อันดับ ๑ ตามโครงการพัฒนา สถานีดำรวจเพื่อประชาชน ระดับผู้กำกับฯ กลุ่มที่ ๑ จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สภ.เมืองภูเก็ต) ๓. พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้รับรางวัลสถานีดำรวจดีเด่น อันดับ ๑ ตามโครงการพัฒนาสถานีดำรวจ เพื่อประชาชน ระดับผู้กำกับฯ กลุ่มที่ ๑ จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สภ.เมืองภูเก็ต) ๔. พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดผลงานประเภทวิจัย เรื่อง ตัวแบบบรรณรงค์ให้ผู้ขับขี่และผู้โดยสาร รถจักรยานยนต์สวมหมวกนิรภัยในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ๑๐๐% ๕. ได้รับการคัดเลือกจาก นิตยสาร Phuket Pote/Phuket Wan ซึ่งเป็นนิตยสารที่มีเครือข่ายทั่วโลกให้เป็น Phuket's Person of the Year ๒๐๑๐ จากโครงการบรรณรงค์ให้ผู้ขับขี่และผู้โดยสารรถจักรยานยนต์สวมหมวกนิรภัย ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ๑๐๐% ๖. ได้รับโล่รางวัลศูนย์อำนวยความสะดวกปลอดภัยทางถนน

/Prime Minister's...

Prime Minister's Road Safety Award จากนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔ ในการประชุมสัมมนาระดับชาติ ครั้งที่ ๑๐ ๗. รับโล่รางวัลรองชนะเลิศ ผลงานวิชาการประเพณีจี้ย เรื่อง ตัวแบบรณรงค์ให้ผู้ขับขี่และผู้โดยสารรถจักรยานยนต์สวมหมวกนิรภัยในเขตเทศบาลนครภูเก็ต ๑๐๐% ในการประชุมสัมมนาระดับชาติ ครั้งที่ ๑๐ ๘. หนังสือ เคล็ด (ไม่ลับ) สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยบนท้องถนนของคนภูเก็ต จัดพิมพ์และเผยแพร่โดยศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนนและมูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ ๙. รับรางวัลข้าราชการพลเรือนดีเด่น พ.ศ. ๒๕๕๔ จากนายกรัฐมนตรี ๑๐. ได้รับการคัดเลือกให้เข้าเสนอผลงานวิชาการ เรื่อง The develop of networked parties to encourage the culture of wearing a crash helmet to road safety ในการประชุม Safety ๒๐๑๐ World Conference ๑๑th World Conference on injury Prevention and Safety Promotion ๑-๔ October ๒๐๑๐ Wellington – New Zealand โดยได้รับการอนุมัติจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ๑๑. ได้รับโล่รางวัลศูนย์อำนวยความสะดวกทางถนน Prime Minister's Road Safety Award จากนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ในการประชุมสัมมนาระดับชาติ ครั้งที่ ๑๑ ๑๒. จัดทำโครงการรณรงค์สวมหมวกนิรภัยในจังหวัดภูเก็ต ๑๐๐% เพื่อบังคับใช้ในพื้นที่ ซึ่งเป็นนโยบายรัฐบาลและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จนเกิดผลสำเร็จเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ๑๓. จัดทำโครงการพังงาโมเดล ผู้ขับขี่และซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์สวมหมวกนิรภัยร้อยเปอร์เซ็นต์จังหวัดพังงา เพื่อบังคับใช้ในพื้นที่ ซึ่งเป็นนโยบายรัฐบาลและสำนักงานตำรวจแห่งชาติจนเกิดผลสำเร็จเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ๑๔. จัดทำโครงการ นครปลอดภัย ทุกวัน ทุกวัย สวมหมวกนิรภัยร้อยเปอร์เซ็นต์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อใช้บังคับในพื้นที่ซึ่งเป็นนโยบายรัฐบาลและสำนักงานตำรวจแห่งชาติจนเกิดผลสำเร็จในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ๑๕. จัดทำโครงการทดสอบสมรรถภาพผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (โดยยิงเก็บหัวกระสุน และปลอกกระสุนปืน) ดำรงภูธรภาค ๘ ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับอาวุธปืนใช้ในการสืบสวนทางคดี อำนาจความยุติธรรมทางอาญาให้กับประชาชน ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างเป็นระบบและครอบคลุมในทุกมิติ โดยบูรณาการการทำงานระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับกระทรวงมหาดไทย ๑๖. เข้าร่วมและขับเคลื่อนโครงการ ภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ โครงการสมุยพลัสโมเดล โครงการพังงาพร้อม อะเมซซิงเขาหลักเกาะยาว และโครงการเที่ยวกระบี่ดีกว่าเดิม ตามนโยบายรัฐบาลเพื่อเปิดประเทศไทย เป็นพื้นที่นำร่องแห่งแรกในการต้อนรับนักท่องเที่ยวเดินทางจากต่างประเทศที่ฉีดวัคซีนป้องกันโควิด-๑๙ ครบโดสแล้ว และแสดงผลตรวจไม่พบเชื้อโควิด-๑๙ ในการส่งเสริมเศรษฐกิจการท่องเที่ยวอ่าวไทย อันดามัน ปี ๒๕๖๔ ๑๗. จัดทำโครงการ โคก หนอง นา สถาบันดำรงภูธรโมเดล ดำรงภูธรภาค ๘ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ของรัฐบาล เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ตามศาสตร์พระราชา

/เศรษฐกิจ...

เศรษฐกิจพอเพียง การใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนส่งเสริมอาชีพเสริมให้แก่ข้าราชการตำรวจ
ลดภาระหนี้สิน โดยเป็นสถานีตำรวจตามศาสตร์พระราชา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔ และ ๑๘. ยุทธศาสตร์
เชิงรุกการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ตำรวจภูธรภาค ๘ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ Key Performance
Indicator (KPI) จนถึงปัจจุบัน สามารถลดอาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย เพศ และ
ลดอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค ๘ ส่งผลให้ประชาชนลดความหวาดกลัวภัย
ได้อย่างต่อเนื่อง โดยในระหว่างการรักษาข้าราชการ ผู้ฟ้องคดีมีประสบการณ์การทำงาน ดังนี้ ๑. พ.ศ. ๒๕๓๔
ดำรงตำแหน่งรองสารวัตรป้องกันและปราบปราม สถานีตำรวจภูธรเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
๒. พ.ศ. ๒๕๓๔-๒๕๓๕ ดำรงตำแหน่งรองสารวัตรจราจร สถานีตำรวจภูธรเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
๓. พ.ศ. ๒๕๓๖-๒๕๔๐ ดำรงตำแหน่งรองสารวัตรสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา
๔. พ.ศ. ๒๕๔๑-๒๕๔๒ ดำรงตำแหน่งสารวัตรป้องกันและปราบปราม สถานีตำรวจภูธรระโนด
จังหวัดสงขลา ๕. พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๔๕ ดำรงตำแหน่งสารวัตรสืบสวน สถานีตำรวจภูธรสะเตา
จังหวัดสงขลา ๖. พ.ศ. ๒๕๔๖-๒๕๔๗ ดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับการป้องกันและปราบปราม
สถานีตำรวจภูธรสิงหนคร จังหวัดสงขลา ๗. พ.ศ. ๒๕๔๗-๒๕๔๙ ดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับการ
ป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรสะเตา จังหวัดสงขลา ๘. ๑ เมษายน ๒๕๕๐ – ตุลาคม ๒๕๕๐
ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ ตำรวจภูธรภาค ๙ ๙. ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐
– ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี
๑๐. ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ – ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร
เมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ๑๑. ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงปี ๒๕๕๖ ดำรงตำแหน่งรองผู้บังคับการ
ตำรวจภูธรจังหวัดระนอง ๑๒. พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๗ ดำรงตำแหน่งรองผู้บังคับการตำรวจภูธร
จังหวัดพังงา ๑๓. พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๕๘ ดำรงตำแหน่งรองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด
นครศรีธรรมราช ๑๔. พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๑ ดำรงตำแหน่งผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด
นครศรีธรรมราช ๑๕. พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๒ ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๘
๑๖. พ.ศ. ๒๕๖๒-๒๕๖๓ ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ และ ๑๗.
พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึงปัจจุบัน ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๘ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังได้รับ
การพิจารณาความดีความชอบ ดังนี้ ๑. ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๒ ขั้น จำนวน ๑๖ ครั้ง ๒. ได้รับ
การเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑.๕ ขั้น จำนวน ๙ ครั้ง และ ๓. เงินเดือนเต็มขั้น (ส.๖) เมื่อวันที่
๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ สำหรับประวัติการศึกษาของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีสำเร็จการศึกษา ดังนี้
๑. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน จังหวัดนครปฐม ๒. ปริญญาตรี
ศิลปศาสตรบัณฑิต (บริหารรัฐกิจ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๒๙ ๓. ปริญญาตรี
นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม พ.ศ. ๒๕๓๗ ๔. ปริญญาโท วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

/(วิทยาศาสตร์...

(วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ๕. ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารงานภาครัฐ) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และ ๖. ปริญญาเอก รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การบริหารงานภาครัฐ) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๕๖ และผู้ฟ้องคดียังได้ผ่านการฝึกอบรม ดังนี้ ๑. หลักสูตรสารวัตร จากสถาบันพัฒนาข้าราชการตำรวจ รุ่นที่ ๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๐ ๒. หลักสูตรผู้กำกับฯ จากสถาบันพัฒนาข้าราชการตำรวจ รุ่นที่ ๕๔ พ.ศ. ๒๕๔๙ ๓. หลักสูตรการบริหารตำรวจชั้นสูง รุ่นที่ ๓๔ พ.ศ. ๒๕๔๕ และ ๔. หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๑

สำหรับกรณีการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ ในวาระการแต่งตั้งประจำปี ๒๕๖๕ ตามประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ นั้น มีข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการได้รับแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการจำนวน ๑๖ คน ได้แก่ ๑. พลตำรวจตรี ฤทธาภา กาญจนอลงกรณ์ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ ประจำสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ทำหน้าที่นายตำรวจ ประธานงานรัฐสภา) ๒. พลตำรวจตรี โชคดีชัย เหลืองอ่อน เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ ตำรวจภูธรภาค ๑ ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ สำนักงานประมาณ และการเงิน ๓. พลตำรวจตรี ญฐพล แสงวงกิจ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ สำนักงาน ตรวจคนเข้าเมือง ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการการศึกษา ๔. พลตำรวจตรี ดิเรก ธนานนท์นิवास เดิมดำรงตำแหน่งที่ปรึกษา (สบ ๗) สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ ได้รับการ เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษา (สบ ๘) สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ ๕. พลตำรวจตรี ไตรรงค์ ผิวพรรณ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ได้รับการ เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ สำนักงานกฎหมายและคดี ๖. พลตำรวจตรี ทวีศิลป์ เวชวิพรรณ เดิมดำรงตำแหน่งรองนายแพทย์ใหญ่ (สบ ๗) ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่ง นายแพทย์ (สบ ๘) โรงพยาบาลตำรวจ ๗. พลตำรวจตรี นัยวัฒน์ ผะเดิมชิต เดิมดำรงตำแหน่ง รองผู้บัญชาการ ตำรวจภูธรภาค ๗ ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ ๘. พลตำรวจตรี บุญยรัสน์ พุกกะเวส เดิมดำรงตำแหน่งนายแพทย์ (สบ ๗) โรงพยาบาลตำรวจ ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งนายแพทย์ (สบ ๘) โรงพยาบาลตำรวจ ๙. พลตำรวจตรี โพธิ์ สวয়สุวรรณ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ ตำรวจภูธรภาค ๙ ได้รับการ เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งจเรตำรวจ (สบ ๘) ๑๐. พลตำรวจตรี ยิ่งยศ เทพจำนงค์ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ สำนักงานกำลังพล ๑๑. พลตำรวจตรี วรวัฒน์ วัฒนนครบัญชา

/เดิมดำรง...

เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่ง
 ผู้บัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ๑๒. พลตำรวจตรี วรวัฒน์ชัย
 ศรีรัตนวุฒิ เดิมดำรงตำแหน่งรองจเรตำรวจ (สบ ๗) ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่ง
 จเรตำรวจ (สบ ๘) (หัวหน้าจเรตำรวจ) ๑๓. พลตำรวจตรี สันติ ชัยนิรามัย เดิมดำรงตำแหน่ง
 รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งจเรตำรวจ (สบ ๘)
 ๑๔. พลตำรวจตรี เสนิต สำราญสำรวจกิจ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล
 ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ๑๕. พลตำรวจตรี
 อนุชา รมะนันท์ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ สำนักงานกำลังพล ได้รับการเลื่อนตำแหน่ง
 สูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ และ ๑๖. พลตำรวจตรี
 อุดร ยอมเจริญ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ ตำรวจภูธรภาค ๑ ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น
 ให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ ประจำสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ทำหน้าที่นายตำรวจ
 ประสานงานสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย) โดยในการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ
 ให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นในครั้งนี้มีข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการและมีลำดับ
 อาวุโสน้อยกว่าผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการจำนวน ๙ คน ได้แก่ พลตำรวจตรี
 ทวีศิลป์ เวชวิฑารณ์ อาวุโสลำดับที่ ๓๑ พลตำรวจตรี ยิ่งยศ เทพจำนงค์ อาวุโสลำดับที่ ๓๔
 พลตำรวจตรี บุญยรัสน์ พุกกะเวส อาวุโสลำดับที่ ๓๗ พลตำรวจตรี วรวัฒน์ วัฒนนครบัญชา
 อาวุโสลำดับที่ ๖๓ พลตำรวจตรี เสนิต สำราญสำรวจกิจ อาวุโสลำดับที่ ๗๑ พลตำรวจตรี
 ไตรรงค์ ผิวพรรณ อาวุโสลำดับที่ ๘๔ พลตำรวจตรี กฤษฎา กาญจนอลงกรณ์ อาวุโสลำดับที่ ๑๑๖
 พลตำรวจตรี ดิเรก ธนานนท์นิवास อาวุโสลำดับที่ ๑๓๐ และพลตำรวจตรี สันติ ชัยนิรามัย
 อาวุโสลำดับที่ ๑๓๔ ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีระยะเวลาการครองตำแหน่งระดับผู้บังคับการถึงตำแหน่ง
 รองผู้บัญชาการ จำนวน ๗ ปี ส่วนข้าราชการตำรวจทั้ง ๙ คนดังกล่าว มีระยะเวลาการครองตำแหน่ง
 ระดับผู้บังคับการถึงตำแหน่งรองผู้บัญชาการน้อยกว่าผู้ฟ้องคดี ดังนี้ พลตำรวจตรี ทวีศิลป์ เวชวิฑารณ์
 มีระยะเวลาการครองตำแหน่งรวม ๖ ปี พลตำรวจตรี ยิ่งยศ เทพจำนงค์ มีระยะเวลาการครองตำแหน่ง
 รวม ๕ ปี พลตำรวจตรี บุญยรัสน์ พุกกะเวส มีระยะเวลาการครองตำแหน่งรวม ๖ ปี พลตำรวจตรี
 วรวัฒน์ วัฒนนครบัญชา มีระยะเวลาการครองตำแหน่งรวม ๕ ปี พลตำรวจตรี เสนิต สำราญสำรวจกิจ
 มีระยะเวลาการครองตำแหน่งรวม ๕ ปี พลตำรวจตรี ไตรรงค์ ผิวพรรณ มีระยะเวลาการครองตำแหน่ง
 รวม ๔ ปี พลตำรวจตรี กฤษฎา กาญจนอลงกรณ์ มีระยะเวลาการครองตำแหน่งรวม ๓ ปี
 พลตำรวจตรี ดิเรก ธนานนท์นิवास มีระยะเวลาการครองตำแหน่งรวม ๓ ปี และพลตำรวจตรี
 สันติ ชัยนิรามัย มีระยะเวลาการครองตำแหน่งรวม ๓ ปี ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีความเชื่อว่า ผู้ฟ้องคดี

/ยอมมี...

ย่อมมีผลงานในการดำรงตำแหน่งมากกว่าข้าราชการตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ผู้บัญชาการทั้ง ๙ คนดังกล่าว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลสรุปได้ว่า องค์ประกอบของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นไปตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗
ประกอบด้วย ๑. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นประธาน ๒. ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นรองประธาน
๓. เลขาธิการ ก.พ. จเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
และ ๔. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการเลือกจากวุฒิสภา จำนวนสองคน ซึ่งในปัจจุบัน
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีกรรมการรวม ๑๑ คน สำหรับการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น จะมีการประชุม
ไม่น้อยกว่าเดือนละ ๑ ครั้ง การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นไปตามข้อบังคับ ก.ตร. ว่าด้วย
การประชุมและการลงมติของ ก.ตร. และของคณะอนุกรรมการ ก.ตร. พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งกำหนดให้
ประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้อนุมัติระเบียบวาระการประชุม จากนั้นเลขานุการของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเป็นผู้แจ้งวาระการประชุมให้กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบล่วงหน้า ๓ วัน
เมื่อถึงวันประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเป็นผู้ทำหน้าที่ในการ
ดำเนินการประชุมตามวาระต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหนังสือเชิญประชุม รวมทั้งประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
จะทำหน้าที่สรุปผลการประชุมในวาระต่าง ๆ หลังจากที่มีการลงมติเสร็จแล้ว เมื่อการประชุม
ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เสร็จสิ้นแล้ว หากเป็นกรณีการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจที่จะต้องเสนอต่อ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติจะเสนอรายชื่อข้าราชการตำรวจที่ได้รับความเห็นชอบตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป ทั้งนี้ การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕
เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ นั้น พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
และเป็นประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้อนุมัติระเบียบวาระการประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๕
และกำหนดให้มีการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ จากนั้นเลขานุการของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ ถึงกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทุกคน
เพื่อแจ้งกำหนดนัดประชุม พร้อมทั้งได้ส่งระเบียบวาระการประชุมและเอกสารประกอบการประชุม
จึงเป็นดำเนินการตามข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ ของข้อบังคับ ก.ตร. ว่าด้วยการประชุมและการลงมติ
ของ ก.ตร. และของคณะอนุกรรมการ ก.ตร. พ.ศ. ๒๕๔๗ ต่อมาศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยให้
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หยุดปฏิบัติหน้าที่
ดังนั้น ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ
รองนายกรัฐมนตรี รักษาการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นผู้มาเข้าร่วมการประชุมในวันดังกล่าว

/ซึ่งการ...

ซึ่งการทำหน้าที่เป็นประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ของพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ เป็นการรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ และการเป็นผู้รักษาราชการแทนดังกล่าวนั้น มาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ บัญญัติให้ผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน ทั้งนี้ แม้ว่า คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ จะกำหนดไว้ว่า ในระหว่างการรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้รักษาราชการแทนจะสั่งการใดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการอนุมัติเงินงบประมาณอันอยู่ในอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสียก่อน แต่โดยที่ข้อเท็จจริงในขณะนั้นไม่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะขอความเห็นชอบได้ ประกอบกับการทำหน้าที่ประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ของพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ เป็นการทำหน้าที่ประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๓๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีได้เป็นการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ในการสั่งการใดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสียก่อน ดังนั้น การที่ พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ ทำหน้าที่เป็นประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ จึงมีอำนาจในการเรียกประชุม เข้าร่วมประชุม พิจารณามีมติ และรับรองมติการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ ทั้งนี้เป็นไปตาม มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อบังคับ ก.ตร. ว่าด้วยการประชุมและการลงมติของของ ก.ตร. และของคณะอนุกรรมการ ก.ตร. พ.ศ. ๒๕๔๗ แม้ว่าต่อมา คณะรัฐมนตรีจะมีมติมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๑๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ โดยได้มอบหมายให้ พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยให้มีผลย้อนหลังถึงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ ก็ตาม คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีฉบับนี้ก็ไม่เกี่ยวข้องกับกรณีที่พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ไปทำหน้าที่เป็นประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ แต่อย่างใด เนื่องจากในการประชุม ครั้งดังกล่าวมิได้เป็นการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ หากแต่เป็นการทำหน้าที่ประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๓๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗

ในส่วน...

ในส่วนของหลักเกณฑ์และขั้นตอนการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นระดับผู้บังคับการขึ้นไปวาระประจำปี ๒๕๖๕ เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์การแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจตามหลักอาวุโส ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดให้ข้าราชการตำรวจที่มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการหรือเทียบเท่า (ตำแหน่งข้าราชการตำรวจที่เรียกชื่ออย่างอื่นและเทียบเท่าตำแหน่งผู้บัญชาการ ได้แก่ จเรตำรวจ (สบ ๘) ที่ปรึกษา (สบ ๘) นายแพทย์ใหญ่ (สบ ๘) ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สบ ๘) และนายแพทย์ (สบ ๘)) ได้แก่ ข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ โดยในวาระประจำปี ๒๕๖๕ มีตำแหน่งผู้บัญชาการว่าง จำนวน ๑๖ ตำแหน่ง โดยมีข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการที่มีสิทธิเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ จำนวน ๑๓๔ คน ซึ่งผู้ฟ้องคดีอยู่ในอาวุโสลำดับที่ ๒๔ ทั้งนี้ ในการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งระดับผู้บังคับการขึ้นไปเป็นไปตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งบัญญัติให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติคัดเลือกรายชื่อข้าราชการตำรวจเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน แล้วให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยการพิจารณาในวาระประจำปี ๒๕๖๕ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้จัดให้มีการประชุมข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทุกคน รวมถึงผู้บังคับบัญชาที่มีความใกล้ชิดกับข้าราชการตำรวจที่จะได้รับการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลประกอบการพิจารณาคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจอย่างครบถ้วน โดยหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นของข้าราชการตำรวจเป็นไปตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งข้อ ๒๘ (๑) ของกฎ ก.ตร. ฉบับนี้กำหนดให้การคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงระดับผู้บังคับการ ให้พิจารณาเรียงตามลำดับอาวุโสจำนวนร้อยละสามสิบสามของจำนวนตำแหน่งว่างในแต่ละระดับ ประกอบกับมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดกรอบการพิจารณาของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติซึ่งเป็นผู้มีอำนาจคัดเลือกให้พิจารณาโดยคำนึงถึงความอาวุโส ประวัติการรับราชการ ผลการปฏิบัติงาน ความประพฤติและความรู้ความสามารถประกอบกัน โดยในวาระประจำปี ๒๕๖๕ มีตำแหน่งผู้บัญชาการว่างจำนวน ๑๖ ตำแหน่ง แต่เป็นตำแหน่งผู้บัญชาการเฉพาะทาง จำนวน ๓ ตำแหน่ง จึงคงเหลือตำแหน่งผู้บัญชาการที่จะนำมาคำนวณอาวุโสตามกฎหมาย จำนวน ๑๓ ตำแหน่ง เมื่อคำนวณจากตำแหน่งว่าง ๑๓ ตำแหน่งดังกล่าว จะได้จำนวนสัดส่วนของข้าราชการตำรวจที่จะได้รับการ

/เลื่อนตำแหน่ง...

เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตามกฎหมาย จำนวน ๔ ราย ส่วนการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการหรือเทียบเท่าที่ไม่ใช่ตำแหน่งเฉพาะทางที่เหลือ จำนวน ๔ ตำแหน่ง นั้น ข้อ ๒๘ (๓) ของกฎ ก.ตร. ฉบับเดียวกัน กำหนดให้ถือว่าผู้ที่เหมาะสมที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นทุกรายเป็นผู้มีสิทธิได้รับการพิจารณาเท่าเทียมกัน โดยในวาระประจำปี ๒๕๖๕ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้กำหนดให้มีการประชุมเพื่อให้ข้อมูลประกอบการพิจารณาคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับผู้บังคับการขึ้นไป โดยมีจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทุกคน รวมทั้งได้เชิญผู้บัญชาการ หัวหน้าหน่วยที่ไม่ได้สังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาใกล้ชิดกับข้าราชการตำรวจที่จะได้รับการพิจารณาดำรงตำแหน่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลประกอบการพิจารณาอย่างครบถ้วนด้วย โดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้พิจารณาคัดเลือกรายชื่อข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่ง ๔ ตำแหน่ง จากข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการที่มีคุณสมบัติครบถ้วน จำนวน ๑๓๐ คน ซึ่งผู้ฟ้องคดีเป็นบุคคลหนึ่งในจำนวน ๑๓๐ คนดังกล่าวด้วย โดยในส่วนของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีมีรายชื่ออยู่ในบัญชีลำดับอาวุโสข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บัญชาการ ลำดับที่ ๒๔ มีอายุราชการตั้งแต่ดำรงตำแหน่งรองสารวัตรจนถึงปัจจุบัน รวมเป็นระยะเวลา ๓๑ ปีเศษ และดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการเป็นเวลา ๔ ปี ผู้ฟ้องคดีไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาวุโสร้อยละสามสิบสามที่จะได้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด แต่อยู่ในกลุ่มความรู้ความสามารถที่จะได้รับการพิจารณาจากความอาวุโส ประวัติการรับราชการ ผลการปฏิบัติงาน ความประพฤติ และความรู้ความสามารถที่เหมาะสมกับตำแหน่ง ซึ่งความอาวุโสเป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งในการพิจารณาในกลุ่มความรู้ความสามารถเท่านั้น โดยในส่วนของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่ายังเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งเดิมในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๘ ตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในพื้นที่ จึงไม่ได้เสนอชื่อผู้ฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาในวาระประจำปี ๒๕๖๕ แต่อย่างไรก็ดี นอกจากนั้น หากพิจารณาถึงข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งระดับรองผู้บัญชาการ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับรองผู้บัญชาการก่อนหรือพร้อมกับผู้ฟ้องคดีมีจำนวน ๒๑ คน ก็ไม่ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการเช่นเดียวกัน โดยในส่วนของข้าราชการตำรวจตำแหน่งระดับรองผู้บัญชาการที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการจำนวน ๔ คน ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าข้าราชการตำรวจทั้ง ๔ คน ดังกล่าว มีลำดับอาวุโสต่ำกว่าผู้ฟ้องคดีและมีได้มีประวัติการรับราชการ ผลการปฏิบัติงาน และความรู้ความสามารถมากกว่าผู้ฟ้องคดีนั้น ข้าราชการตำรวจทั้ง ๔ คน ดังกล่าวมีอายุราชการในการดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ ประวัติการรับราชการ ผลการปฏิบัติงาน และความรู้ความสามารถ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ฟ้องคดี ดังนี้

๑. พลตำรวจตรี ทวีศิลป์ เวชวิฑูรณ์ ลำดับอาวุโสที่ ๓๑ มีอายุราชการในการดำรงตำแหน่ง

/รองผู้บัญชาการ...

รองผู้บัญชาการ ๓ ปี ๑๑ เดือน ๓๐ วัน ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายแพทย์ (สบ ๘) โรงพยาบาลตำรวจ ซึ่งเป็นกลุ่มตำแหน่งเฉพาะทาง ซึ่งต้องคัดเลือกแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติทางด้านการแพทย์และมีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านทางการแพทย์ โดยข้าราชการตำรวจรายนี้ดำรงตำแหน่งที่ทำหน้าที่ทางการแพทย์มาโดยตลอด ส่วนผู้ฟ้องคดีไม่มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งและไม่เคยดำรงตำแหน่งหน้าที่แพทย์แต่อย่างใด ๒. พลตำรวจตรี ยิ่งยศ เทพจำนงค์ ลำดับอาวุโสที่ ๓๔ มีอายุราชการในการดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ ๓ ปี ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ สำนักงานกำลังพล โดยข้าราชการตำรวจรายนี้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในสายงานป้องกันปราบปรามและสายงานอำนวยการเป็นอย่างดี และเคยดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดสำนักงานกำลังพลมาเป็นระยะเวลา ๕ ปีเศษ จึงเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญงานในสังกัดสำนักงานกำลังพลเป็นอย่างดี ส่วนผู้ฟ้องคดีไม่เคยดำรงตำแหน่งในสังกัดสำนักงานกำลังพลมาก่อน ๓. พลตำรวจตรี บุญยรัตน์ พุกกะเวส ลำดับอาวุโสที่ ๓๗ มีอายุราชการในการดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ ๓ ปี ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายแพทย์ (สบ ๘) โรงพยาบาลตำรวจ ซึ่งเป็นกลุ่มตำแหน่งเฉพาะทาง ซึ่งต้องคัดเลือกแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติทางด้านการแพทย์และมีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านทางการแพทย์ โดยข้าราชการตำรวจรายนี้ดำรงตำแหน่งที่ทำหน้าที่ทางการแพทย์มาโดยตลอด ส่วนผู้ฟ้องคดีไม่มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งและไม่เคยดำรงตำแหน่งหน้าที่แพทย์แต่อย่างใด ๔. พลตำรวจตรี วรรณ วัฒนนครบัญชา ลำดับอาวุโสที่ ๖๓ มีอายุราชการในการดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ ๒ ปี ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี โดยข้าราชการตำรวจรายนี้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามและสืบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีเป็นอย่างดีและเคยดำรงตำแหน่งผู้บังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีมาก่อน ส่วนผู้ฟ้องคดีไม่เคยดำรงตำแหน่งหน้าที่ที่เกี่ยวกับการสืบสวน สอบสวน ตรวจสอบและวิเคราะห์การกระทำความผิดทางเทคโนโลยีแต่อย่างใด ๕. พลตำรวจตรี เสนิต สำราญสำรวงกิจ ลำดับอาวุโสที่ ๗๑ มีอายุราชการในการดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ ๒ ปี โดยข้าราชการตำรวจรายนี้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวจะต้องได้รับการเสนอชื่อจากสภาการศึกษาโรงเรียนนายร้อยตำรวจก่อนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยข้าราชการตำรวจรายนี้เป็นผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อจากสภาการศึกษาโรงเรียนนายร้อยตำรวจเพียงรายเดียว ส่วนผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเสนอชื่อจากสภาการศึกษาโรงเรียนนายร้อยตำรวจแต่อย่างใด

/๖. พลตำรวจตรี...

๖. พลตำรวจตรี ไตรรงค์ ผิวพรรณ ลำดับอาวุโสที่ ๘๔ มีอายุราชการในการดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ ๒ ปี ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ สำนักงานกฎหมายและคดี โดยข้าราชการตำรวจรายนี้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจและสำเร็จปริญญานิติศาสตร์บัณฑิต มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งทั้งในสายงานสืบสวน สอบสวน จราจร และป้องกันปราบปราม โดยเฉพาะเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบภารกิจในด้านงานสอบสวนของหน่วยงานซึ่งเป็นที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อนและสำนวนคดีมีปริมาณมาก อีกทั้งสำนักงานกฎหมายและคดีมีอำนาจหน้าที่พิจารณาสำนวนคดีและมีความเห็นแย้งในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง และให้ความเห็นทางกฎหมายเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งการประชุมหารือด้านกฎหมายและปฏิบัติงานหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้าราชการตำรวจรายนี้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับสำนวนคดีและปฏิบัติงานหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นเป็นอย่างดี ๗. พลตำรวจตรี กฤษฎา กาญจนอลงกรณ์ ลำดับอาวุโสที่ ๑๑๖ มีอายุราชการในการดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ ๑ ปี ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ ประจำสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ทำหน้าที่นายตำรวจประสานงานรัฐสภา) ซึ่งเป็นตำแหน่งเฉพาะที่ไม่มีอำนาจการบังคับบัญชา โดยจะต้องได้รับความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชาที่จะต้องรับผิดชอบในการประสานงานที่สำคัญระดับนโยบาย เพื่อให้เกิดความร่วมมือและบูรณาการพันธกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและรัฐสภาในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบัญญัติ พัฒนา และปรับปรุงแก้ไขกฎหมายในความรับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกอบกับข้าราชการตำรวจรายนี้เคยดำรงตำแหน่งที่ทำหน้าที่นายตำรวจติดตามของผู้บังคับบัญชา มาก่อน จึงมีความเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งข้างต้น ๘. พลตำรวจตรี ดิเรก ธนานนท์นิवास ลำดับอาวุโสที่ ๑๓๐ มีอายุราชการในการดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ ๑ ปี ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษา (สบ ๘) สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ ซึ่งเป็นกลุ่มตำแหน่งเฉพาะทาง โดยจะคัดเลือกแต่งตั้งผู้มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และมีความรู้ความชำนาญเฉพาะทางดังกล่าว ซึ่งข้าราชการตำรวจรายนี้ดำรงตำแหน่งที่ทำหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญด้านตรวจพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ และเป็นนักวิทยาศาสตร์ในสำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจมาโดยตลอด และเป็นบุคคลเดียวที่มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งครบถ้วน และ ๙. พลตำรวจตรี สันติ ชัยนิรมัย ลำดับอาวุโสที่ ๑๓๔ มีอายุราชการในการดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ ๑ ปี ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งจเรตำรวจ (สบ ๘) โดยข้าราชการตำรวจรายนี้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งทั้งในสายงานสืบสวน สอบสวน จราจร อำนวยการ ป้องกัน

/ปราบปราม...

ปราบปราม และงานบริหารมาก่อนเป็นอย่างดี ถือได้ว่ามีความรู้ความชำนาญในหลากหลายสายงาน และมีผลงานและประสบการณ์ทำงานในคดีที่เป็นเหตุอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญและได้รับความสนใจจากผู้บังคับบัญชาและประชาชนเป็นจำนวนมาก ซึ่งสำนักงานจเรตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับการรับเรื่องร้องเรียนหรือร้องทุกข์ข้าราชการตำรวจ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนในเรื่องดังกล่าว ซึ่งข้าราชการตำรวจรายนี้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์มากมายในงานหลายด้าน โดยเฉพาะประสบการณ์ในสายงานสืบสวนและเคยดำรงตำแหน่งด้านงานสืบสวนมาเป็นระยะเวลามากกว่า ๑๐ ปี ซึ่งสามารถนำมาใช้กับงานในหน้าที่ของสำนักงานจเรตำรวจได้เป็นอย่างดี จึงมีความเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งดังกล่าว ดังนั้น การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นดังกล่าว ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้พิจารณาถึงความอาวุโส ประวัติการรับราชการ ผลการปฏิบัติงาน ความประพฤติ และความรู้ความสามารถประกอบกัน โดยถือว่าข้าราชการตำรวจทุกรายที่มีรายชื่อในบัญชีผู้เหมาะสมเป็นผู้มีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นไปตามข้อ ๒๘ (๓) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๑ การใช้ดุลพินิจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจึงเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติลับ ที่ ๐๐๐๐๙.๒๓๑/๒๓๘ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อจัดส่งบัญชีคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจดำรงตำแหน่งระดับผู้บังคับการถึงจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ วาระประจำปี ๒๕๖๕ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายกำลังพลได้เตรียมข้อมูลประวัติ ผลการประเมินการปฏิบัติราชการ และผลการพิจารณาความเหมาะสม เตรียมพร้อมไว้สำหรับการชี้แจง หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความประสงค์จะทราบข้อมูลของข้าราชการตำรวจรายใดเพิ่มเติมก็จะมีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเตรียมข้อมูลดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติเห็นชอบการคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเสนอทุกราย โดยไม่มีความเห็นแย้งหรือข้อพิจารณาเพิ่มเติมแต่อย่างใด ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเห็นว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ในระเบียบวาระการประชุมเรื่องแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕

/จึงชอบ...

จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และมีผลทำให้ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าการฟ้องคดีของผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ ผู้ฟ้องคดีได้แย้งว่ามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งระดับผู้บัญชาการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีอาวุโสสูง แต่ไม่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น แต่โดยที่การพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งระดับผู้บัญชาการเป็นอำนาจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติในการคัดเลือกรายชื่อข้าราชการตำรวจเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๕๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในการแต่งตั้ง ผู้ฟ้องคดีสามารถได้แย้งการใช้ดุลพินิจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติในเรื่องดังกล่าว หรือใช้สิทธิร้องทุกข์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๔ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่ผู้ฟ้องคดีก็มีได้โต้แย้งการใช้ดุลพินิจของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งไม่ได้ใช้สิทธิร้องทุกข์ตามกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ใช้สิทธิร้องทุกข์เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงขอให้ศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาหรือมีคำพิพากษายกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การและชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลสรุปได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นประธานโดยตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๓๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมูลเหตุแห่งคดีนี้เกิดขึ้นสืบเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ได้เห็นชอบแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวาระเรื่องการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ ผู้รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีอำนาจเป็นประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพราะคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ ได้จำกัดอำนาจของผู้รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในเรื่องการสั่งการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการอนุมัติงบประมาณอันอยู่ในอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก่อน โดยในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้กำหนดระเบียบวาระการประชุมดังกล่าวไว้แล้วก่อนที่ศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ จากนั้น พลเอก

/ประวิตร...

ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้นำหน้าที่เป็นประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้บัญญัติให้รองนายกรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ประกอบกับคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ กำหนดให้รองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามลำดับ โดยมีพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในลำดับที่ ๑ การที่พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ ได้ไปทำหน้าที่ประธานในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและมิได้เป็นการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยตรงเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล หากแต่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยอำนาจในการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งผู้บังคับการถึงตำแหน่งจเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นไปตามมาตรา ๕๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งบัญญัติให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติคัดเลือกรายชื่อข้าราชการตำรวจเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนแล้วให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ดังนั้น การพิจารณาให้ความเห็นชอบจึงเป็นการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงตามกฎหมายในการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตามวาระที่เสนอต่อที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิใช่เป็นการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ แต่อย่างใด นอกจากนี้ การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ในวาระพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ นั้น พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ ในฐานะประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการตามข้อบังคับ ก.ตร. ว่าด้วยการประชุมและการลงมติ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยเฉพาะในข้อ ๒๐ ซึ่งกำหนดไว้ว่า เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้านให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ วาระพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และมีผลทำให้ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าเมื่อมีการใช้ดุลพินิจในการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจแล้ว หากข้าราชการตำรวจผู้ใดเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการแต่งตั้งตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จะต้องใช้สิทธิร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๐๖

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๑๓ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งถือเป็นกรณีที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องนี้ไว้โดยเฉพาะ การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ใช้สิทธิร้องทุกข์จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงขอให้ศาลมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาหรือมีคำพิพากษายกฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน พิจารณาคำแถลงเป็นหนังสือของผู้ฟ้องคดี คำแถลงด้วยวาจาของผู้ฟ้องคดีแล้วมีใจความทำนองเดียวกับที่ผู้ฟ้องคดียื่นต่อศาลไว้ในสำนวนคดีแล้ว และพิจารณาคำแถลงด้วยวาจาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีใจความทำนองเดียวกับที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นต่อศาลไว้ในสำนวนคดีแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ถ้อยคำต่อศาลในวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเพิ่มเติมว่า กรณีการเสนอหนังสือขออนุมัติเรื่องเข้าระเบียบวาระการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เสนอหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๕ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้อนุมัติเรื่องเข้าระเบียบวาระการประชุมไปที่สำนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะลงทะเบียนรับตามงานสารบรรณหรือไม่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือคืนจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในวันรุ่งขึ้น ซึ่งก็คือวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ รวมทั้งได้พิจารณาคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี รักษาการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เข้าร่วมประชุมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ซึ่งในวันประชุมดังกล่าวที่ประชุมได้พิจารณาเห็นชอบแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ อันสืบเนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว โดยไม่มีรายชื่อผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๘ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามติของ

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงยื่นฟ้องต่อศาล

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มูลเหตุที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องต่อศาลสืบเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ มีมติเห็นชอบแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ จำนวน ๒๕๕ คน โดยข้าราชการตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งอันสืบเนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ได้แก่ ตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้บัญชาการ รองผู้บัญชาการ และผู้บังคับการ รวมจำนวน ๒๕๔ คน เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๘ ยื่นฟ้องต่อศาลว่า ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวไม่มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้รับผลกระทบหรือความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ข้าราชการตำรวจได้รับการเลื่อนสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการ และผู้บังคับการ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ผู้ฟ้องคดีได้รับผลกระทบหรือความเดือดร้อนหรือเสียหายเฉพาะในส่วนของผู้ฟ้องคดีที่ไม่มีรายชื่อได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการเท่านั้น จึงเห็นว่าเจตนาที่แท้จริงของผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ที่จะให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนเฉพาะในส่วนที่ไม่มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการเท่านั้น

คดีนี้ จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ อันสืบเนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่เห็นชอบแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ เฉพาะในส่วนของผู้ฟ้องคดีที่ไม่มีรายชื่อได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่เห็นชอบให้ข้าราชการตำรวจดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจาก

/พลเอก...

พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีได้เข้าร่วมประชุมในฐานะประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยไม่มีอำนาจเพราะไม่ได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อีกทั้งข้าราชการตำรวจที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่งเฉพาะในส่วนของตำแหน่งผู้บัญชาการมีลำดับอาวุโสต่ำกว่าผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีมีผลงานในการปฏิบัติหน้าที่ดีเด่น แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการจึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เมื่อมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ แต่งตั้งข้าราชการตำรวจอันสืบเนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายไปด้วยจากข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีการกล่าวอ้างถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายเกี่ยวกับการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ มีอยู่สามประเด็นย่อย คือ ประเด็นย่อยที่หนึ่ง การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่มีพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี เข้าร่วมประชุมในฐานะประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประเด็นย่อยที่สอง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เห็นชอบให้ข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเฉพาะในส่วนตำแหน่งผู้บัญชาการโดยไม่มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และประเด็นย่อยที่สาม เมื่อมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมายทำให้ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน แยกพิจารณาดังนี้

ประเด็นย่อยที่หนึ่ง การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่มีพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี เข้าร่วมประชุมในฐานะประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีฐานะเป็นหัวหน้าคณะรัฐบาล ซึ่งมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้ (๑) กำกับโดยทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อการนี้จะสั่งให้ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่ควบคุมราชการส่วนท้องถิ่นชี้แจงแสดงความคิดเห็น ทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ ในกรณีจำเป็นจะยับยั้งการปฏิบัติราชการใด ๆ ที่ขัดต่อนโยบายหรือมติของคณะรัฐมนตรีก็ได้ และมีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น (๒) มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีกำกับการบริหารราชการของกระทรวงหรือทบวงหนึ่งหรือหลายกระทรวงหรือทบวง (๓) บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารทุกตำแหน่งซึ่งสังกัดกระทรวง

/ทบวง...

ทบวง กรม และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรม (๔) สั่งให้ข้าราชการซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมหนึ่ง มาปฏิบัติราชการสำนักนายกรัฐมนตรี โดยจะให้ขาดจากอัตราเงินเดือนทางสังกัดเดิมหรือไม่ก็ได้ ในกรณีที่ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนทางสังกัดเดิม ให้ได้รับเงินเดือนในสำนักนายกรัฐมนตรีในระดับและขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม (๕) แต่งตั้งข้าราชการซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมหนึ่ง ไปดำรงตำแหน่งของอีกกระทรวง ทบวง กรมหนึ่ง โดยให้ได้รับเงินเดือนจากกระทรวง ทบวง กรมเดิม ในกรณีเช่นว่านี้ให้ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งมีฐานะเสมือนเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งตนมาดำรงตำแหน่งนั้นทุกประการ แต่ถ้าเป็นการแต่งตั้งข้าราชการตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (๖) แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นประธานที่ปรึกษา ที่ปรึกษา หรือคณะที่ปรึกษาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือเป็นคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติราชการใด ๆ และกำหนดอัตราเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนให้แก่ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้ง (๗) แต่งตั้งข้าราชการการเมืองให้ปฏิบัติราชการในสำนักผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (๘) วางระเบียบปฏิบัติราชการ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปโดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น และ (๙) ดำเนินการอื่น ๆ ในการปฏิบัติตามนโยบาย นอกจากนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ๆ อีก เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่หลายประการในการบริหารราชการแผ่นดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สามารถมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ ตามนัยมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นอกจากนี้หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ รองนายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่หากมีรองนายกรัฐมนตรีหลายคน คณะรัฐมนตรีจะเป็นผู้มีอำนาจมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนตามนัยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นอกจากนี้ในช่วงระหว่างที่คณะรัฐมนตรีต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ เพราะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขาดคุณสมบัติ ต้องคำพิพากษาให้จำคุก สถาปนาผู้แทนราษฎรมิได้ ไม่ไว้วางใจ เป็นต้น คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามนัยมาตรา ๑๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ดังนั้นผู้ดำรงตำแหน่งอื่นที่จะมาปฏิบัติราชการในฐานะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอยู่สามกรณี คือ ปฏิบัติราชการแทนรักษาราชการแทน และปฏิบัติหน้าที่แทน ซึ่งกรณีปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น เป็นกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และสามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ตามปกติ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทน ส่วนกรณีการรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะเห็นได้ว่าแตกต่างจากการปฏิบัติราชการแทน กล่าวคือ การรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่สามารถไม่ปฏิบัติ

/หน้าที่ราชการ...

หน้าที่ราชการได้ คณะรัฐมนตรีจึงมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สำหรับการปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น เป็นกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คณะรัฐมนตรีจึงมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นอกจากนี้ กรณีการรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังแตกต่างกับกรณีการรักษาราชการแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวง กล่าวคือ การรักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวง นั้น สืบเนื่องจากไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรือมีผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงไม่อาจปฏิบัติราชการได้ คณะรัฐมนตรีจึงมอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการ เป็นผู้รักษาราชการแทน หากมีรัฐมนตรีช่วยว่าการหลายคน คณะรัฐมนตรีจะต้องมอบหมายให้ รัฐมนตรีช่วยว่าการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนตามนัยมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ดังนั้น กรณีการรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ในช่วงเวลานั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ส่วนกรณีการรักษาราชการแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เป็นกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ เมื่อกรณี การรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ นั้น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ไม่ได้ให้คำนิยามไว้ว่า กรณี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ได้แก่กรณีใดบ้าง จึงต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณี ๆ ไป ซึ่งศาลเห็นว่า กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ เช่น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไปราชการ ต่างประเทศ นอกจากนี้ กรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หยุดการปฏิบัติหน้าที่ถือเป็น กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ตามนัยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ เช่นเดียวกัน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจ ปฏิบัติราชการได้อันเนื่องจากศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่แล้ว จึงมีประเด็นวินิจฉัยว่า ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นที่รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกันกับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือไม่

เห็นว่า มาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้ผู้รักษาราชการแทนตามความในพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจหน้าที่ เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือผู้รักษาราชการแทน ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นมอบหมายหรือมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทน ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งมอบหมายหรือมอบอำนาจ วรรคสาม บัญญัติว่า ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้ปฏิบัติราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เป็นกรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่ เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในการรักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

/คดีนี้...

คดีนี้เดิมกรณีผู้ดำรงตำแหน่งอินรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นไปตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๖๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๒ แต่ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ คณะรัฐมนตรีมีมติมอบหมาย เกี่ยวกับการรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และการปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใหม่ จึงยกเลิกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๖๑/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีการออกคำสั่งใหม่ตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งก็คือคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ โดยคำสั่งฉบับใหม่ ซึ่งต่อไปในคำพิพากษา จะเรียกว่าคำสั่งฉบับที่สอง โดยคำสั่งฉบับที่สองมีอยู่สามส่วน ซึ่งส่วนที่หนึ่งเป็นกรณี คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอยู่สองข้อ ข้อ ๑ ของส่วนที่หนึ่งได้ระบุไว้ว่า ในกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามลำดับดังนี้ ๑.๑ พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ ๑.๒ นายวิษณุ เครืองาม ๑.๓ ... และข้อ ๒ ของส่วนที่หนึ่งได้ระบุไว้ว่า ในระหว่างการรักษาราชการแทน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้รักษาราชการแทนข้างต้นจะสั่งการใดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการ อนุมัติเงินงบประมาณอันอยู่ในอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ต้องได้รับความเห็นชอบจาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสียก่อน จากมติคณะรัฐมนตรีข้างต้นจะเห็นได้ว่า คณะรัฐมนตรีผู้ซึ่งมีอำนาจ ในการมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ตามนัยมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันนี้ หากไม่ได้กำหนด เจื่อนไขใด ๆ ย่อมทำให้รองนายกรัฐมนตรีผู้รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจ เช่นเดียวกันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทุกประการตามนัยมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กล่าวคือ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นกรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่อย่างใด รองนายกรัฐมนตรีผู้รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ย่อมมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกันกับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่โดยที่การมอบหมายของคณะรัฐมนตรีให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ นั้น คณะรัฐมนตรีได้กำหนดเงื่อนไขไว้สองกรณีที่รองนายกรัฐมนตรีผู้รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะกระทำไม่ได้หากไม่ได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คือ ๑. การสั่งการใดเกี่ยวกับการ บริหารงานบุคคลที่อยู่ในอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และ ๒. การอนุมัติเงินงบประมาณที่อยู่ใน อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อคณะรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจในการมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คณะรัฐมนตรีในฐานะเจ้าของอำนาจจึงมีอำนาจในการ กำหนดเงื่อนไขหรือสงวนอำนาจไว้เกี่ยวกับการมอบหมายได้ จึงทำให้รองนายกรัฐมนตรี รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อาจมีอำนาจรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/ที่คณะรัฐมนตรี...

ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นเงื่อนไขหรือสงวนอำนาจไว้ได้หากไม่ได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังนั้น หากรองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ใช้อำนาจที่คณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นเงื่อนไขหรือสงวนอำนาจไว้โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ให้ความเห็นชอบ ย่อมทำให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีอำนาจในเรื่องดังกล่าว หากคณะรัฐมนตรีต้องการให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่ในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทุกกรณีจะต้องมีการยกเลิกเงื่อนไขหรือการสงวนอำนาจไว้ ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ คณะรัฐมนตรีได้มีการประชุมและมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีเพิ่มเติม และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการออกคำสั่งตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งก็คือ คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๑๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ซึ่งต่อไปในคำพิพากษาจะเรียกว่าคำสั่งฉบับที่สาม โดยคำสั่งฉบับที่สามมีสามส่วนเช่นเดียวกัน ซึ่งส่วนที่หนึ่งเป็นกรณีที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยข้อ ๑ ของส่วนที่หนึ่งระบุให้รองนายกรัฐมนตรี พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รักษาการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ข้อ ๒ ของส่วนที่หนึ่งระบุไว้ว่า ในกรณีที่รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามข้อ ๑ ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามลำดับ ดังนี้ ๒.๑ นายวิษณุ เครืองาม ๒.๒ ... และข้อ ๓ ของส่วนที่หนึ่งได้ระบุไว้ว่า ในการรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้รักษาราชการแทนตามข้อ ๑ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และมีอำนาจหน้าที่ในการเป็นประธานกรรมการ โดยคณะกรรมการหรือองค์กรอื่นใด ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้รักษาราชการแทนตามข้อ ๒ จะสั่งการใดอันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการอนุมัติเงินงบประมาณแผ่นดินอยู่ในอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องได้รับความเห็นชอบจากรองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามข้อ ๑ เสียก่อน จากคำสั่งฉบับที่สามจะเห็นได้ว่าคณะรัฐมนตรีผู้ซึ่งมีอำนาจในการมอบหมายอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้แก่ รองนายกรัฐมนตรี นอกจากจะมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รักษาการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่ทุกประการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว คณะรัฐมนตรียังมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีคนอื่นรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ แต่คณะรัฐมนตรีไม่ได้มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีคนอื่นมีอำนาจหน้าที่ทุกประการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เช่นเดียวกันกับพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้กำหนดเงื่อนไขหรือสงวนอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เช่นเดียวกันกับคำสั่งฉบับที่สอง กล่าวคือ การสั่งการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการอนุมัติเงินงบประมาณที่อยู่ในอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ รองนายกรัฐมนตรีบุคคลอื่นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ จึงทำให้รองนายกรัฐมนตรีบุคคลอื่นที่ไม่มีรองนายกรัฐมนตรี พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ

/ไม่มีอำนาจ...

ไม่มีอำนาจเกี่ยวกับสองเรื่องดังกล่าว แต่โดยที่คดีนี้ข้อพิพาทเกิดขึ้นมาจากคำสั่งฉบับที่สอง กล่าวคือ พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีได้เข้าร่วมประชุมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะเป็นการประชุมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังไม่ได้ให้ความเห็นชอบ โดยประเด็นว่า การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เป็นการประชุมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลหรือไม่ เมื่อได้พิจารณาจากระเบียบวาระการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว ในวันดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อนุมัติเรื่องเข้าสู่ที่ประชุม ได้แก่ เรื่องเสนอเพื่อทราบ จำนวน ๖ เรื่อง และเรื่องเสนอเพื่อพิจารณา จำนวน ๒ เรื่อง คือ ๑. การเลื่อนเงินเดือนประจำปี ๒๕๖๕ ครั้งที่ ๑ ครึ่งปีแรก แก่ข้าราชการตำรวจผู้รับเงินเดือนในระดับ ส.๖ และ ๒. การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ (เอกสารเสนอในที่ประชุม) ซึ่งเรื่องของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อนุมัติเข้าสู่ที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลว่า การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการประชุมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล จึงไม่จำต้องวินิจฉัยในส่วนนี้ เมื่อการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการประชุมเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล แต่ในวันดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้เข้าร่วมประชุม เพราะศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หยุดการปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ ผู้ดำรงตำแหน่งที่จะมาปฏิบัติราชการในฐานะรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คือ พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ ตามคำสั่งฉบับที่สอง แต่เนื่องจากคำสั่งฉบับที่สอง คณะรัฐมนตรีได้กำหนดเงื่อนไขหรือสงวนอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้สองเรื่อง คือ ๑. การสั่งการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลอันอยู่ในอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และ ๒. การอนุมัติเงินงบประมาณอันอยู่ในอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งในคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ให้ความเห็นชอบให้พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ สั่งการหรืออนุมัติในเรื่องทั้งสองเรื่องดังกล่าว ซึ่งผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างเฉพาะเรื่องกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ให้ความเห็นชอบให้พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ มีอำนาจสั่งการเกี่ยวกับการบริหารบุคคลเท่านั้นที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี รักษาการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประชุมในฐานะประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะเกี่ยวข้องอยู่สามส่วน ดังนี้ ส่วนที่หนึ่ง การอนุมัตินำเรื่องเข้าสู่ที่ประชุม ส่วนที่สอง การทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม และส่วนที่สาม การนำความกราบบังคับทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง โดยในส่วนหนึ่งนั้น เลขาธิการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๕ เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้อนุมัติสั่งเรื่องเข้าที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งพลเอก ประยุทธ์

/จันทร์โอชา...

จันทร์โอชา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้อนุมัติสั่งเรื่องเข้าที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ถึงแม้ว่าพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะไม่ได้ลงวันที่ในการอนุมัติสั่งเรื่องเข้าที่ประชุมว่ามีคำสั่งเมื่อใด (ระบุเพียงว่า สิงหาคม ๒๕๖๕) รวมทั้งสำนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ไม่ได้ลงทะเบียนรับหนังสือจากเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก่อนที่จะนำเสนอให้พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งอนุมัติเรื่องเข้าที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ตาม แต่เมื่อผู้มีคำสั่งอนุมัติเรื่องเข้าที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คือ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้อนุมัติสั่งเรื่องเข้าที่ประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจรับฟังได้ และส่วนที่สาม นั้น พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ แต่งตั้งข้าราชการตำรวจโดยอาศัยอำนาจตามคำสั่งฉบับที่สาม และคำสั่งฉบับที่สามนี้เป็นคำสั่งที่พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่ทุกประการเช่นเดียวกันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่จำต้องวินิจฉัยในส่วนที่หนึ่งและในส่วนที่สามว่า พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการสั่งการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามข้ออ้างของผู้ฟ้องคดี

กรณีจึงมีประเด็นวินิจฉัยเฉพาะในกรณีที่สองว่า การที่พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำหน้าที่ประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เป็นการสั่งการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลหรือไม่

เห็นว่า ข้อบังคับ ก.ตร. ว่าด้วยการประชุมและการลงมติของ ก.ตร. และของคณะอนุกรรมการ ก.ตร. พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๕ กำหนดว่า ประธานในที่ประชุม ก.ตร. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) ควบคุมและดำเนินการในการประชุมครั้งนั้น (๒) รักษาความเรียบร้อยในที่ประชุม ตลอดจนบริเวณโดยรอบที่ประชุม และ (๓) ในกรณีที่มีการออกเสียงลงคะแนนและได้คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ออกเสียงลงคะแนนเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาดโดยพลัน

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าในคราวการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ มีระเบียบวาระการประชุมเรื่องเพื่อทราบจำนวนหกเรื่อง และเรื่องเสนอเพื่อพิจารณาจำนวนสองเรื่อง โดยเรื่องเสนอเพื่อพิจารณาหนึ่งในสองเรื่องมีเรื่องการจัดตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕

/อยู่ด้วย...

อยู่ด้วย โดยวันดังกล่าวพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทน
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เข้าร่วมประชุมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

เห็นว่า การที่พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทน
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เข้าร่วมประชุมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะเป็น
การสั่งการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลหรือไม่นั้น เนื่องจากคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๗/๒๕๖๓
ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ ไม่ได้ให้คำนิยามไว้ว่า การสั่งการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
มีลักษณะอย่างไร จึงต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป อีกทั้ง ในคำสั่งดังกล่าวไม่ได้ระบุว่าเป็นการออก
คำสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการ จึงเห็นว่า คำว่าการสั่งการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลมีความหมาย
ที่กว้างกว่าคำว่าการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการ ซึ่งการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานทางราชการ
จะมีขั้นตอนที่เกี่ยวข้องหลายขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกของการบริหารงานบุคคลจะเริ่มตั้งแต่
การสรรหาบุคคลเข้ารับราชการ และต่อมาเมื่อหน่วยงานทางราชการได้สรรหาบุคคลเข้ารับราชการ
ได้แล้วจะต้องมีการบรรจุและแต่งตั้งให้เข้ารับราชการ จากนั้นหน่วยงานทางราชการยังจะต้อง
มีการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับข้าราชการที่ได้เข้ามารับราชการแล้วด้วย เช่น การสอบคัดเลือก
หรือการคัดเลือกเพื่อให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น หรือหากข้าราชการกระทำผิดวินัยก็จะต้อง
ถูกลงโทษทางวินัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานบุคคลเช่นกัน ในส่วนของการสอบคัดเลือก
หรือการคัดเลือกข้าราชการเพื่อให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นนี้ หน่วยงานของทางราชการจะต้อง
ดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในส่วนของการคัดเลือกข้าราชการตำรวจ
ให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการนั้น มาตรา ๕๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗
บัญญัติให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติคัดเลือกรายชื่อข้าราชการตำรวจเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ซึ่งในการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการออก
ข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการลงมติไว้ ซึ่งก็คือ ข้อบังคับ ก.ตร. ว่าด้วยการประชุมและการ
ลงมติของ ก.ตร. และของคณะอนุกรรมการ ก.ตร. พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยประธานของที่ประชุมของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นั้น ข้อ ๗ ของข้อบังคับฉบับนี้ กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ ได้แก่
รักษาความเรียบร้อยในที่ประชุมและในกรณีที่มีการออกเสียงคะแนนเท่ากันให้ออกเสียง
ลงคะแนนเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาดโดยพลัน เมื่อพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ
รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มาทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมของ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แม้จะทำหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นก็ตาม แต่โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้บังคับบัญชา
ข้าราชการสังกัดกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ตามนัยมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการตำรวจ

/เมื่อพลเอก...

เมื่อพลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ย่อมทำให้ พลเอก ประวิตร ซึ่งเข้าร่วมประชุมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นอกจากจะมีฐานะเป็นประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แล้ว เมื่อพลเอก ประวิตร รักษาการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการตำรวจด้วย การเข้าร่วมการประชุมของพลเอก ประวิตร ย่อมมีผลต่อการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ว่าทางใดทางหนึ่ง อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจที่จะไม่เห็นชอบหรือเห็นชอบได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง การที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้คัดเลือกรายชื่อข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นแล้วเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาให้ความเห็นชอบ จึงไม่ได้ผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขรายชื่อเพื่อแต่งตั้งข้าราชการตำรวจที่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นได้ การให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบ สืบเนื่องมาจากมติกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่เข้าร่วมประชุมในวันนั้น เมื่อพลเอก ประวิตร เข้าร่วมประชุมด้วย ไม่ปรากฏว่าพลเอก ประวิตร คัดค้านหรือไม่ให้ความเห็นชอบ จึงถือว่าพลเอก ประวิตร ในฐานะรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และในฐานะประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งมีอำนาจออกคะแนนเสียงได้ใช้สิทธิออกเสียงมีมติเห็นชอบกับการพิจารณาเห็นชอบข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นด้วย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งการลงมติของ พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้สั่งการเกี่ยวกับการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นซึ่งเป็นการบริหารงานบุคคลผ่านองค์กรกลุ่ม ซึ่งก็คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นอกจากนี้ ในคำสั่งฉบับที่สามได้ระบุว่า คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ มอบหมายให้พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่ทุกประการ โดยกรณีคณะรัฐมนตรีมีมติในครั้งใหม่นี้เป็นการยกเลิกการกำหนดเงื่อนไขหรือสงวนอำนาจไว้ในคำสั่งฉบับที่สอง ยิ่งทำให้เห็นว่าคำสั่งฉบับที่สองมีการกำหนดเงื่อนไขหรือสงวนอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้ จึงมีการออกคำสั่งฉบับที่สามเพื่อให้ พลเอก ประวิตร มีอำนาจเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ด้วยเหตุดังกล่าว การที่พลเอก ประวิตร มีมติเห็นชอบให้ข้าราชการตำรวจดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ถือได้ว่าพลเอก ประวิตร ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับการสั่งการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังไม่ได้ให้ความเห็นชอบให้พลเอก ประวิตร ผู้ซึ่งรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจสั่งการเกี่ยวกับบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจแต่อย่างใด จึงทำให้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่เห็นชอบแต่งตั้งข้าราชการตำรวจในการประชุมดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ข้ออ้างผู้ฟ้องคดี จึงรับฟังได้

/ส่วนที่...

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า พลเอก ประวิตร ในฐานะผู้รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจทุกประการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามนัยมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นั้น เห็นว่า ผู้รักษาราชการแทนที่จะมีอำนาจทุกประการของผู้ซึ่งตนเองรักษาราชการแทนจะต้องเป็นกรณีที่ไม่มีการกำหนดเงื่อนไขหรือสงวนอำนาจไว้เมื่อคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ ปรากฏว่า คณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการกำหนดเงื่อนไขไว้หรือสงวนอำนาจไว้สองเรื่องคือ การสั่งการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการอนุมัติเงินงบประมาณอันอยู่ในอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อคดีนี้ในขณะเกิดเหตุ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังไม่ได้ให้ความเห็นชอบให้พลเอก ประวิตร มีอำนาจในฐานะรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ สั่งการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล พลเอก ประวิตร จึงไม่ได้มีอำนาจทุกประการตามข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างว่า คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๑๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ นั้น เห็นว่า ก่อนที่ศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำสั่งให้พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หยุดปฏิบัติหน้าที่นั้น คณะรัฐมนตรีมีมติมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งต่อมาได้มีการออกคำสั่งดังกล่าวตามมติคณะรัฐมนตรีซึ่งก็คือคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๓๗/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ โดยในคำพิพากษาเรียกว่าคำสั่งฉบับที่สอง และคำสั่งฉบับที่สองดังกล่าวคณะรัฐมนตรีได้กำหนดเงื่อนไขหรือสงวนอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้สองประการ คือ การสั่งการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการอนุมัติเงินงบประมาณอันอยู่ในอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อต่อมาศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หยุดปฏิบัติหน้าที่ พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีจึงเป็นผู้รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งฉบับที่สอง และต่อมา พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ไปเข้าร่วมประชุมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ซึ่งในวันดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังไม่ได้ให้ความเห็นชอบให้พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ สั่งการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล โดยในวันรุ่งขึ้น (วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕) คณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบหมายให้พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามคำสั่งฉบับที่สองมีอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทุกประการ ซึ่งต่อมาได้มีการออกคำสั่ง

/ตามมติ...

ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ซึ่งในคำพิพากษานี้เรียกว่าคำสั่งฉบับที่สาม
ดังนั้น การที่คณะรัฐมนตรีมีมติมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ตามคำสั่งฉบับที่สามจึงเกี่ยวข้องกับคำสั่งฉบับที่สองโดยตรง ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อ้างว่าคำสั่งฉบับที่สาม
ไม่ได้เกี่ยวข้องกับคำสั่งฉบับที่สองจึงฟังไม่ขึ้น

ประเด็นย่อยที่สอง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕
เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ เห็นชอบแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเฉพาะในส่วน
ตำแหน่งผู้บัญชาการ โดยไม่มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

เห็นว่า มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า
ตำแหน่งข้าราชการตำรวจมีดังต่อไปนี้ (๑) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (๒) จเรตำรวจแห่งชาติ
และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (๓) ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (๔) ผู้บัญชาการ...
โดยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการนั้น ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
จะเป็นผู้คัดเลือกรายชื่อข้าราชการตำรวจเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน
แล้วให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามนัย
มาตรา ๕๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่ในการคัดเลือกข้าราชการตำรวจดำรงตำแหน่ง
ตามมาตรา ๕๓ (๒) จะต้องคำนึงถึงความอาวุโส ประวัติการรับราชการ ผลการปฏิบัติงาน ความประพฤติ
ความรู้ความสามารถประกอบกันตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร. ทั้งนี้ ตามนัย
มาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการออกหลักเกณฑ์
และวิธีการดังกล่าว ซึ่งก็คือ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งต่อไป
ในคำพิพากษาจะเรียกว่ากฎของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยข้อ ๒๘ ของกฎของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ได้กำหนดวิธีการคัดเลือกหรือแต่งตั้งของผู้มีอำนาจเพื่อคัดเลือกหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ
เพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นมีอยู่สองวิธี คือ วิธีที่หนึ่ง การคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ
ให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึง
ผู้บังคับการ ให้พิจารณาเรียงตามลำดับอาวุโสร้อยละสามสิบสามของจำนวนตำแหน่งว่างในแต่ละระดับ
ในภาพรวมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และวิธีที่สอง ตำแหน่งว่างที่เหลือจากลำดับอาวุโส
และตำแหน่งเฉพาะแล้วให้ถือว่าผู้เหมาะสมที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นทุกราย
เป็นผู้มีสิทธิได้รับการพิจารณาโดยเท่าเทียมกัน

คดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในวาระประจำปี ๒๕๖๕ มีตำแหน่งผู้บัญชาการว่าง
จำนวน ๑๖ ตำแหน่ง โดยมีข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการที่มีสิทธิเลื่อนขึ้น
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการจำนวน ๑๓๔ คน แต่เนื่องจากตำแหน่งผู้บัญชาการที่ว่างดังกล่าว
เป็นตำแหน่งเฉพาะทาง ๓ ตำแหน่ง ได้แก่ ตำแหน่งนายแพทย์ (สบ.๘) จำนวน ๒ ตำแหน่ง

/และตำแหน่ง...

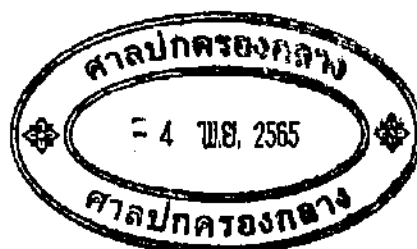
และตำแหน่งที่ปรึกษา (สบ.๘) สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ คงเหลือตำแหน่งผู้บัญชาการที่จะนำมาคำนวณอาวุโสจำนวน ๑๓ ตำแหน่ง จะได้สัดส่วนของข้าราชการตำรวจที่จะได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตามกฎหมายจำนวน ๔ คน ได้แก่ ผู้มีลำดับอาวุโสลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๔ จึงคงเหลือตำแหน่งผู้บัญชาการที่จะใช้ในการพิจารณาจากข้าราชการตำรวจที่เหมาะสมจำนวน ๙ ตำแหน่ง และมีข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการที่มีคุณสมบัติครบถ้วนจำนวน ๑๓๐ คน โดยมีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีรวมอยู่ด้วย โดยตำแหน่งผู้บัญชาการจำนวน ๙ ตำแหน่งนี้ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ มีข้าราชการตำรวจได้รับการเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการจำนวน ๙ คน อันสืบเนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แก่ ๑. พลตำรวจตรี อนุชา รมยะนันท์ อาวุโสลำดับที่ ๑๒ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการสำนักงานกำลังพล เป็นเวลา ๕ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ๒. พลตำรวจตรี ณัฐพล แสงกิจ อาวุโสลำดับที่ ๑๔ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เป็นเวลา ๕ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการศึกษา ๓. พลตำรวจตรี อุดร ย่อมเจริญ อาวุโสลำดับที่ ๒๒ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ เป็นเวลา ๔ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ ประจำสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ทำหน้าที่นายตำรวจประสานงานสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย) ๔. พลตำรวจตรี ยิ่งยศ เทพจำนงค์ อาวุโสลำดับที่ ๓๔ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เป็นเวลา ๓ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ สำนักงานกำลังพล ๕. พลตำรวจตรี วรวัฒน์ วัฒนนครบัญชา อาวุโสลำดับที่ ๖๓ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นเวลา ๒ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ๖. พลตำรวจตรี เสนิต สำราญสำรวงกิจ อาวุโสลำดับที่ ๗๑ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล เป็นเวลา ๒ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ๗. พลตำรวจตรี ไตรรงค์ ผิวพรรณ อาวุโสลำดับที่ ๘๔ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล เป็นเวลา ๒ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ สำนักงานกฎหมายและคดี ๘. พลตำรวจตรี กฤษฎา กาญจนอลงกรณ์ อาวุโสลำดับที่ ๑๑๖ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เป็นเวลา ๑ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ ประจำสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ทำหน้าที่นายตำรวจประสานงานรัฐสภา) และ ๙. พลตำรวจตรี สันติ ชัยนิรมัย อาวุโสลำดับที่ ๑๓๔ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นเวลา ๑ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งจเรตำรวจ (สบ.๘)

/เห็นว่า...

เห็นว่า การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นในส่วนตำแหน่งตั้งแต่ตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ นอกจากจะพิจารณาเรียงตามลำดับอาวุโสจำนวนร้อยละสามสิบสามของจำนวนตำแหน่งว่างในแต่ละระดับตำแหน่งแล้ว ตำแหน่งว่างที่เหลือให้พิจารณาจากข้าราชการตำรวจทุกคน แต่โดยที่ในส่วนของผู้บัญชาการนั้น ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะเป็นผู้คัดเลือกข้าราชการตำรวจแล้วเสนอไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้ความเห็นชอบ โดยในการคัดเลือกของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือการให้ความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หากไม่ได้มีหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบในการคัดเลือกที่จะนำมาใช้ในการคัดเลือกจะทำให้การคัดเลือกเป็นการใช้อำนาจตามอำเภอใจ หรือหากมีหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบในการคัดเลือก แต่ไม่ได้นำหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบมาใช้ในการคัดเลือก ทำให้การคัดเลือกเป็นการใช้อำนาจตามอำเภอใจเช่นกัน ดังนั้น ในการคัดเลือกข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นจะต้องมีหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบเพื่อใช้ในการคัดเลือกตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้บัญญัติหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบเพื่อใช้ในการคัดเลือกไว้ว่า ในการคัดเลือกข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงความอาวุโส ประวัติการรับราชการ ผลการปฏิบัติงาน ความประพฤติ และความรู้ความสามารถ ซึ่งหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบในการคัดเลือกที่บัญญัติในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ถือเป็นหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบในการคัดเลือกที่มีความสำคัญ และในการนำหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบในการคัดเลือกดังกล่าวมาใช้ในการคัดเลือกจะต้องมีการกำหนดตัวชี้วัดในหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบดังกล่าวให้เกิดความชัดเจนในแต่ละหลักเกณฑ์หรือแต่ละองค์ประกอบ เพื่อป้องกันมิให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้อำนาจในการคัดเลือกตามอำเภอใจ หากมีการคัดเลือกตามอำเภอใจย่อมส่งผลกระทบต่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ กล่าวคือ หากข้าราชการตำรวจเห็นว่า การคัดเลือกข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นไม่ได้ยึดหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบในการคัดเลือกแล้ว เช่น ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น โดยไม่มีความเหมาะสม แต่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเพราะเป็นเครือญาติ หรือเป็นพวกพ้อง หรือมีการวิ่งเต้นเพื่อให้ได้ตำแหน่งที่สูงขึ้น รวมทั้งมีการยกเว้นหลักเกณฑ์เพื่อช่วยเหลือข้าราชการตำรวจบางคนที่ไม่ได้อยู่ในหลักเกณฑ์ให้มีคุณสมบัติในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น เป็นต้น การคัดเลือกดังกล่าวจึงมิใช่การคัดเลือกโดยใช้ระบบคุณธรรม หากแต่จะเป็นระบบอุปถัมภ์ ซึ่งการคัดเลือกโดยใช้ระบบอุปถัมภ์นี้จะกระทบต่อระบบการบริหารงานบุคคลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพราะข้าราชการตำรวจที่ไม่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นจะหมดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ เมื่อข้าราชการตำรวจไม่มีขวัญและ

/กำลังใจ...

กำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่จะทำงานในลักษณะเข้าขามเย็นขาม รวมทั้งอาจทำให้ข้าราชการตำรวจบางคนไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ (ดื้อแพ่งหรืออารยะขัดขืน) หากข้าราชการตำรวจทำงานลักษณะแบบเข้าขามเย็นขามหรือดื้อแพ่งหรืออารยะขัดขืนแล้วจะทำให้มีผลกระทบต่อนักประชาชนอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจที่มีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะด้านป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตร่างกายและทรัพย์สินให้แก่ประชาชน ดังนั้น ในการคัดเลือกข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งใดก็ตาม จึงต้องอยู่ในหลักเกณฑ์และองค์ประกอบในการคัดเลือกเพื่อให้การคัดเลือกเกิดความเป็นธรรมอย่างแท้จริงแก่ข้าราชการตำรวจทุกคน ซึ่งก็คือ การคัดเลือกข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นจะต้องใช้ระบบคุณธรรมเท่านั้น หากมีการใช้ระบบคุณธรรมมาใช้ในการคัดเลือกแล้ว แม้ข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นจะไม่ได้รับการคัดเลือกให้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นจะยอมรับผลการคัดเลือกของผู้บังคับบัญชาและมีความความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งคดีนี้เมื่อศาลได้พิจารณาข้าราชการตำรวจจำนวน ๙ คน ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ อันสืบเนื่องมาจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้แก่ ๑. พลตำรวจตรี อนุชา รมยะนันท์ อาวุโสลำดับที่ ๑๒ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ สำนักงานกำลังพล เป็นเวลา ๕ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ๒. พลตำรวจตรี ฐิตพล แสงวงกิจ อาวุโสลำดับที่ ๑๔ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เป็นเวลา ๕ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการศึกษา ๓. พลตำรวจตรี อุดร ย่อมเจริญ อาวุโสลำดับที่ ๒๒ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ ตำรวจภูธรภาค ๑ เป็นเวลา ๔ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ ประจำสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ทำหน้าที่นายตำรวจประสานงานสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงมหาดไทย) ๔. พลตำรวจตรี อิงยศ เทพจำนงค์ อาวุโสลำดับที่ ๓๔ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เป็นเวลา ๓ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ สำนักงานกำลังพล ๕. พลตำรวจตรี วรวัฒน์ วัฒนนครบัญชา อาวุโสลำดับที่ ๖๓ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นเวลา ๒ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวน อาชญากรรมทางเทคโนโลยี ๖. พลตำรวจตรี เสนิต สำราญสำรวจกิจ อาวุโสลำดับที่ ๗๑ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล เป็นเวลา ๒ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ๗. พลตำรวจตรี ไตรรงค์ ผิวพรรณ อาวุโสลำดับที่ ๘๔ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล เป็นเวลา ๒ ปี ได้รับการ

/เลื่อนตำแหน่ง...

เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ สำนักงานกฎหมายและคดี ๘. พลตำรวจตรี กฤษฏา กาญจนอลงกรณ์ อาวุโสลำดับที่ ๑๑๖ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เป็นเวลา ๑ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ ประจำสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ทำหน้าที่นายตำรวจประสานงานรัฐสภา) และ ๙. พลตำรวจตรี สันติ ชัยนิรามัย อาวุโสลำดับที่ ๑๓๔ เดิมดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นเวลา ๑ ปี ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นให้ดำรงตำแหน่งจเรตำรวจ (สบ.๘) ส่วนผู้ฟ้องคดีอาวุโสลำดับที่ ๒๔ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๘ มาเป็นเวลา ๔ ปี ไม่ได้รับการคัดเลือกเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ซึ่งในการพิจารณาว่าข้าราชการตำรวจบุคคลใดมีความเหมาะสมที่จะเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นจะต้อง พิจารณาจากหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติ ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบแรกจะเห็นว่าผู้ฟ้องคดี มีความอาวุโสกว่าข้าราชการตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งในลำดับที่ ๔ ถึงลำดับที่ ๙ ซึ่งลำดับที่ ๘ มีลำดับอาวุโสที่ ๑๑๖ ส่วนลำดับที่ ๙ มีลำดับอาวุโสที่ ๑๓๔ อีกทั้งลำดับที่ ๙ นี้เป็นผู้มีอาวุโส น้อยที่สุดของข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ แต่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ซึ่งลำดับอาวุโส นั้นถือว่ามีความสำคัญในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น เพราะข้าราชการตำรวจ ที่มีลำดับอาวุโสย่อมมีประสบการณ์ในการทำงานในสำนักงานตำรวจแห่งชาติมากกว่าข้าราชการตำรวจ ที่มีลำดับอาวุโสต่ำกว่า การเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นจึงให้ความสำคัญต่อลำดับอาวุโส โดยจะเห็นได้จากการ เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นนั้น ส่วนหนึ่งมีการพิจารณาแต่งตั้งจากการเรียงลำดับอาวุโสร้อยละ สามสิบสามของจำนวนตำแหน่งว่างในแต่ละระดับ และในปัจจุบันสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ยังได้ให้ความสำคัญกับลำดับอาวุโส กล่าวคือ ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่มีการประกาศใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ ได้ให้ความสำคัญลำดับอาวุโส โดยเฉพาะ ตำแหน่งผู้บัญชาการและจเรตำรวจลงมาถึงผู้บังคับการให้พิจารณาจัดเรียงลำดับอาวุโสจำนวน ไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนตำแหน่งว่างในแต่ละระดับ ซึ่งมากกว่าเดิมที่เรียงลำดับอาวุโส จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบสาม นอกจากนี้ในการเรียงลำดับอาวุโส หาก ก.พ.ค. ดร. หรือศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยหรือมีคำพิพากษาว่ามีการเรียงลำดับอาวุโสไม่ถูกต้องอันเกิดจาก ผู้บังคับบัญชา ถือว่าผู้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยตามนัยมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง (๒) และมาตรา ๘๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ส่วนหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบที่สอง เกี่ยวกับประวัติ การรับราชการ ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการมาแล้ว ๔ ปี ส่วนข้าราชการตำรวจลำดับที่ ๔ ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ ๓ ปี ลำดับที่ ๕ ลำดับที่ ๖ และลำดับที่ ๗ ดำรงตำแหน่ง รองผู้บัญชาการ ๒ ปี ส่วนลำดับที่ ๘ และลำดับที่ ๙ ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการเพียง ๑ ปี จึงมีระยะเวลาการรับราชการในตำแหน่งรองผู้บัญชาการน้อยกว่าผู้ฟ้องคดี อีกทั้ง ระยะเวลา

/การครอง...

การครองตำแหน่งมีความสำคัญในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น โดยแต่เดิมข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการไม่น้อยกว่าหนึ่งปีมีสิทธิได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตามข้อ ๑๖ ของกฎของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง (๔) บัญญัติให้ข้าราชการตำรวจต้องครองตำแหน่งรองผู้บัญชาการมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี เมื่อผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการมาแล้ว ๔ ปี แต่ข้าราชการตำรวจลำดับที่ ๘ และลำดับที่ ๙ ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการเพียง ๑ ปี ผู้ฟ้องคดีย่อมมีประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งรองผู้บัญชาการมากกว่าข้าราชการตำรวจลำดับที่ ๘ และลำดับที่ ๙ และหากผู้ฟ้องคดีซึ่งมีลำดับอาวุโสที่ ๒๔ แต่ไม่มีความเหมาะสมเท่ากับลำดับที่ ๘ และลำดับที่ ๙ แล้ว ลำดับที่ ๘ และลำดับที่ ๙ มีความเหมาะสมกว่าข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการและมีลำดับอาวุโสที่ ๕ ถึงลำดับอาวุโสที่ ๒๓ ที่มีลำดับอาวุโสก่อนผู้ฟ้องคดีจากหลักเกณฑ์ใด การพิจารณาให้ข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นจึงควรคำนึงถึงประวัติการรับราชการด้วย ส่วนหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบที่สามคือ ผลการปฏิบัติงาน โดยผู้ฟ้องคดีได้เสนอผลการปฏิบัติงานในการปฏิบัติหน้าที่ในขณะที่ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการมีเป็นจำนวนมาก และศาลได้ส่งเอกสารเกี่ยวกับคำชี้แจงข้อเท็จจริงผลการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองทราบแล้ว แต่ไม่ได้มีการโต้แย้งหรือปฏิเสธผลงานของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยอมรับว่าผู้ฟ้องคดีมีผลงานประจักษ์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการเช่นเดียวกันกับข้าราชการตำรวจจำนวน ๙ คน ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ อีกทั้งในการพิจารณาผลการปฏิบัติงานไม่อาจพิจารณาจากการดำรงตำแหน่งตามข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพราะข้าราชการตำรวจไม่อาจเลือกไปดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งได้ การพิจารณาผลการปฏิบัติงานจะต้องพิจารณาจากการปฏิบัติหน้าที่ในการดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ก่อนที่จะได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นว่าได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามตำแหน่งตามเกณฑ์ตัวชี้วัดหรือบรรลุเป้าหมายในการปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้ว ก่อให้เกิดผลดีต่อประชาชนหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติอย่างไร รวมทั้งในการพิจารณาผลการปฏิบัติงานเพื่อประกอบการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นควรคำนึงถึงข้าราชการตำรวจที่ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่ราชการบำบัดทุกข์และบำรุงสุขให้แก่ประชาชนมาเป็นอันดับแรก ส่วนข้าราชการตำรวจที่ทำหน้าที่ติดตามผู้บังคับบัญชาไม่ควรนำมาเป็นหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบในการคัดเลือกตามข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หากข้าราชการตำรวจที่ทำหน้าที่ติดตามผู้บังคับบัญชาได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น อาจมีลักษณะเป็นการคัดเลือกจากคนใกล้ชิดกับผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ซึ่งมีใช่เป็นการคัดเลือกโดยยึดระบบคุณธรรม ส่วนหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบที่สี่ เกี่ยวกับความประพฤติ และหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบที่ห้า เกี่ยวกับความรู้ความสามารถ โดยในส่วนของผู้ฟ้องคดีไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการถูกดำเนินการทางวินัยหรือ

/ถูกลงโทษ...

ถูกลงโทษทางวินัยแต่อย่างใด รวมทั้งผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการได้เป็นอย่างดีย่อมถือว่าผู้ฟ้องคดีมีความรู้ความสามารถเช่นเดียวกันกับข้าราชการตำรวจจำนวน ๙ คน ตลอดจนข้าราชการตำรวจจำนวน ๙ คนที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้เสนอข้อเท็จจริงใดที่เห็นได้อย่างชัดแจ้งว่ามีผลการปฏิบัติงานหรือมีความรู้ความสามารถเด่นกว่าผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีมีความประพฤติและความรู้ความสามารถไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าข้าราชการตำรวจจำนวน ๙ คนที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น อีกทั้งกรณีผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติคัดเลือกข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นแล้วเสนอรายชื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาให้ความเห็นชอบ ถึงแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลว่าผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้ให้เจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทุกคนเข้าร่วมกับผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติในการคัดเลือกก็ตาม แต่เจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเข้าร่วมในฐานะผู้ได้บังคับบัญชาของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มิใช่เข้าร่วมในฐานะเป็นกรรมการที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในการคัดเลือก การเข้าร่วมของเจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจึงเป็นเพียงการไปให้ข้อมูลต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติประกอบการพิจารณาคัดเลือกเท่านั้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไม่อาจเห็นแย้งหรือเห็นต่างกับผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติในการคัดเลือกข้าราชการตำรวจได้ การที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีอำนาจในการคัดเลือกเพียงคนเดียว จึงมิใช่การคัดเลือกตามระบบคุณธรรม ตลอดจนในการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้ความเห็นชอบข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นนั้น เมื่อได้พิจารณาสำเนารายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ในวาระการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ วาระประจำปี ๒๕๖๕ แล้ว ไม่มีการสรุปว่ามีกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อภิปรายในระเบียบวาระดังกล่าว โดยรายงานการประชุมสรุปได้ว่า ที่ประชุมมีมติเห็นชอบข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น จึงถือว่าที่ประชุมไม่มีอภิปรายในระเบียบวาระนี้ ซึ่งสอดคล้องกับการชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลว่า ในวันประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีการอภิปราย เพราะไม่มีกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คนใดคัดค้านประธานของที่ประชุมถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นจึงถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตามข้อ ๒๐ ของข้อบังคับ ก.ตร. ว่าด้วยการประชุมและการลงมติของ ก.ตร. และของคณะอนุกรรมการ ก.ตร. พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่ข้อบังคับ ก.ตร. ดังกล่าวใช้กับการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทุกกรณี มิใช่ใช้บังคับกับการพิจารณาให้ความเห็นชอบข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นแต่อย่างใด เนื่องจากการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก่อนที่จะให้ความเห็นชอบนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจที่จะแต่งตั้ง

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการพิจารณากลับกรองได้ตามนัยมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง (๙) แห่งพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกลับกรอง
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานะคณะกรรมการ ซึ่งบุคคลที่ประกอบกันขึ้นเป็น
คณะกรรมการต้องร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้าราชการตำรวจที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
คัดเลือกเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ โดยการพิจารณาจากความเหมาะสม
จะต้องพิจารณาจากหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบของลำดับอาวุโส ประวัติการรับราชการ
ผลการปฏิบัติราชการ ความประพฤติ และความรู้ความสามารถของข้าราชการตำรวจตามนัย
มาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันก่อนที่จะลงมติให้ความเห็นชอบ ส่วนกรณีการพิจารณา
ในเรื่องใดที่กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีผู้คัดค้านให้ประธานที่ประชุมถามว่ามีผู้เห็น
เป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบในเรื่องนั้น ควรจะเป็น
การพิจารณาเรื่องที่เสนอเพื่อทราบ แต่มิใช่เรื่องการพิจารณาให้ความเห็นชอบแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ
ให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นที่เป็นข้อพิพาทในคดีนี้ มิเช่นนั้นจะทำให้การพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ที่ให้ความเห็นชอบข้าราชการตำรวจดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นไม่ได้มีการพิจารณาอย่างรอบคอบและ
เกิดความเป็นธรรมแก่ข้าราชการตำรวจคนอื่นที่มีความเหมาะสมได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น
อย่างแท้จริง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีการพิจารณาโดยให้ประธาน
ถามที่ประชุมว่า ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ หากไม่มีถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบ
เท่ากับถือเสมือนหนึ่งว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้พิจารณาข้าราชการตำรวจที่ได้รับการคัดเลือกจาก
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติว่าอยู่ในหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบของลำดับอาวุโส ประวัติการรับราชการ
ผลการปฏิบัติงาน ความประพฤติ ความรู้ และความสามารถเหมาะสมที่จะเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น
หรือไม่ การที่กรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้มีการอภิปรายหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบต่าง ๆ
ข้างต้นเพื่อประกอบในการพิจารณาก่อนที่จะมีมติเห็นชอบให้ข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่ง
สูงขึ้น จึงไม่ได้เป็นการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือองค์ประกอบที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วยเหตุผลดังที่วินิจฉัยมาข้างต้น
เมื่อผู้ฟ้องคดีตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๘ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ
เกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรงอยู่ในหลักเกณฑ์และองค์ประกอบในการคัดเลือกที่สูงกว่า
ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นอย่างน้อยจำนวน ๒ คน ซึ่งก็คือลำดับที่ ๘
และลำดับที่ ๙ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ที่เหมาะสมในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น วาระประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕
มากกว่าข้าราชการตำรวจในลำดับที่ ๘ และลำดับที่ ๙ แต่ลำดับที่ ๘ และลำดับที่ ๙ ได้รับ
การเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีมติเห็นชอบ
ข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเฉพาะในส่วนที่ไม่มีรายชื่อผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

/ผู้บัญชาการ...

ผู้บัญชาการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองที่ว่า การให้ความเห็นชอบแต่งตั้งข้าราชการตำรวจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชอบด้วยกฎหมายจึงฟังไม่ขึ้น

ประเด็นย่อยที่สาม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ แต่งตั้งข้าราชการตำรวจเฉพาะในส่วนที่ไม่มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น

เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ ซึ่งแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเป็นผลสืบเนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมายไปด้วย ซึ่งศาลมีอำนาจเพิกถอนย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังหรือมีผลไปในอนาคตถึงขณะใดขณะหนึ่งได้ตามนัยมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีมีความเหมาะสมที่จะได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นในตำแหน่งผู้บัญชาการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป จึงควรเพิกถอนประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวโดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีมีผลใช้บังคับ รวมทั้งในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ มีข้าราชการตำรวจได้รับการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นอันสืบเนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๒๕๔ คน แต่คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ จึงควรเพิกถอนประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเฉพาะในส่วนตำแหน่งผู้บัญชาการที่ไม่มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการเท่านั้น

ส่วนข้ออ้างอื่นของผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองนอกจากนี้ไม่จำต้องวินิจฉัย เพราะไม่ได้ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีฟ้องเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่เห็นชอบวาระแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ ทั้งหมดและเฉพาะที่ไม่มีการพิจารณารายชื่อผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น นั้น เห็นว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่เห็นชอบแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ตามนัยมาตรา ๕๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เป็นขั้นตอนก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ แต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่ง

/รองผู้บัญชาการ...

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ อันสืบเนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวจึงเป็นการเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง ซึ่งเป็นการพิจารณาทางปกครองตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น โดยนิตินัยผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สำหรับกรณีผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๑๓ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๑ อันเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อนยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิยื่นฟ้องต่อศาล นั้น เห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ อันสืบเนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ไม่ชอบด้วยกฎหมายและขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนประกาศดังกล่าว กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน อีกทั้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นอกจากนี้กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ แต่งตั้งข้าราชการตำรวจอันสืบเนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนยื่นฟ้องต่อศาลแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนที่จะยื่นฟ้องต่อศาลตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาและมีมติแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ ให้ถูกต้องตามกฎหมายโดยเร็ว นั้น เห็นว่า เมื่อคดีนี้ศาลเห็นว่าประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ อันสืบเนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่เห็นชอบแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

/ลงมาถึง...

ลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ เฉพาะในส่วนที่ไม่มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลมีอำนาจกำหนดเป็นข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาตามนัยมาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

พิพากษาเพิกถอนประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๕ อันสืบเนื่องจากมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่เห็นชอบแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติลงมาถึงผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๖๕ เฉพาะในส่วนที่ไม่มีรายชื่อของผู้ฟ้องคดีได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการ โดยให้มีผลย้อนหลังถึงวันที่ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวมีผลใช้บังคับ และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษากว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะต้องไปพิจารณาการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเฉพาะในส่วนของผู้ฟ้องคดีให้ถูกต้องตามกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ส่วนคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

นายจิตติคุณ แพงคุณ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน

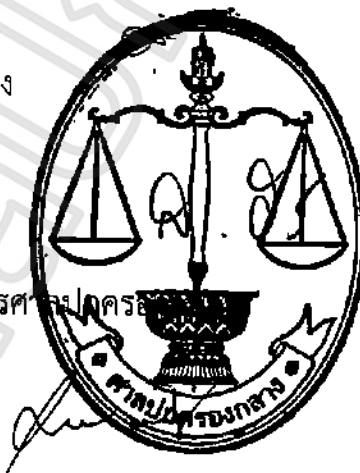
นางสาวสุนันท์ ธรรมศรีรักษ์

ตุลาการศาลปกครองเชียงใหม่

ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง

นายชัยภัทร หังทอง

ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไพโรจน์ ทองปาน

